

דף כז.

עין משפט א.

או"ח סימן תקפו עיף טז

- מז. כ. צפהו זהב במקום הנחת הפה פסול^ה, ושלא במקום הנחת הפה כשר.
 מז. כא. צפהו זהב מבפנים פסול^ט, אבל מבחוץ כשר אם לא נשתנה קולו
 מכמות שהיה.
 מז. כב. יש מפרשים הנחת הפה היינו עובי השופר לצד פנימי שמניח פיו^י,
 וצד החיצון מן העובי הזה עצמו נקרא שלא במקום הנחת הפה.
 וי"א דכל עביו במקום הקצר הוא מקום הנחת הפה.

עין משפט ב.ג.

או"ח סימן קמא עיף ב

- ב. ב. לא יקראו שנים ביחד^ב אלא העולה קורא והש"ץ שותק, או הש"ץ
 קורא והעולה קורא בלחש בלי שישמיע לאזניו, ומ"מ צריך לקרות
 כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה^ל.
 הגה: ואפי' משמיע לאזניו אין לחוש^מ.

- ה. דאין קטיגור שעשו ממנו העגל יעשה סניגור, ולפ"ז אין להניח זהב כלל בשופר
 גם במקום שמותר מדינא. א"ר אות כ"ו.
 ט. דקול זהב הוא שומע ולא קול שופר, כיון שנשתנה קולו.
 י. כ"כ הב"י בשם הר"ן.
 כ. דתרי קלי לא משתמעי, טור. והעומד לצד הקורא יכול לסייע את הקורא בנקודות
 וטעמים בלחש, פר"ח אות ב'. ודוקא בקול רם אמרינן תרי קלי לא משתמעי, כה"ח
 אות י"ד.
 ל. דלא מסתבר שהוא מברך על מה שקורא הש"ץ, טור בשם הרא"ש.
 מ. דגם תפלה תקנו בלחש ואפ"ה משמיע לאזניו, מ"א ס"ק ד'.

עין משפט ד. או"ח סימן תפח פעיף ב

ג. בהלל אפי' עשרה קוראין כאחד.^א

או"ח סימן תרמד פעיף ב

ב. בהלל אפי' עשרה קוראים כאחד.

עין משפט ה. או"ח סימן תרצ פעיף ב

ב. אפי' שנים או עשרה יכולים לקרותה ביחד^ב ויוצאים הם והשומעים מהם.

עין משפט ז. או"ח סימן תקפו פעיף ח

ח. י. נסדק לארכו פסול^ג, וי"א אפי' בכל שהוא אא"כ הדקו טוב במשיחה או בחוט^ד.

הגה: ונשתייר שיעור התקיעה ממקום הקשירה ולצד הפה.

ג. וְאֵיךְ דַּתְרֵי קָלִי לֹא מִשְׁתַּמְעֵי כִּיּוֹן שְׁחִיבָה לָהֶם אֲמִירְתּוֹ נֹתְנִים דַּעְתָּם וּמוֹצִיאִים הַרְבִּים יָדֵי חֹבְתָן. מִגַּמְ' מְגִילָה כ"א ע"ב. מ"א ס"ק ב'. וּמִטַּעַם זֶה מְקַדְשִׁים שְׁנַיִם אוֹ יוֹתֵר בְּקִידוֹשׁ שֶׁל שַׁבַּת וְיוֹ"ט דְּג"כ חֲבִיב עֲלֵיהֶם וּמוֹצִיאִים הַרְבִּים יָדֵי חֹבְתָן, כִּיּוֹן שְׁמֹזְכָרִין אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְכוּ'. כַּה"ח אוֹת י"ז. אֲבָל בְּשֵׁאֵר דְּבָרִים אֵף שֶׁאֵין מוֹצִיאִין בְּזֶה הַרְבִּים אֲסוּר דְּזֶה מִבְּלָבָל. וּבִר"ה וְיוֹם הַכִּיפּוּרִים שֵׁשׁ סִידוּרִים לְכָל אֶחָד יֵהְיֵי דַעְתֵּיהוּ וְחֲבִיב לָהּ וּמוֹתֵר. שֵׁם אוֹת י"ח.

ס. כִּיּוֹן דְּחֲבִיבָה עֲלֵיהֶם נֹתְנִים דַּעְתָּם וְשׁוֹמְעִים כָּל הַקּוֹלוֹת. ט"ז ס"ק ב'. וְכַלְבֵּד שֵׁשׁמַעוּ כָּל תִּיבָה וְתִיבָה. מ"ב אוֹת ד'. דָּאִם חִיֶּסֶר אֲפִי' תִּיבָה אַחַת לֹא יֵצֵא. מ"א ס"ק ט"ו.

ע. אפי' סדק כל שהוא. לבוש. ודוקא שנסדק מעבר לעבר. מ"ב אוֹת ל"ח. ואם היתה פגימה קטנה במקום הפה יש לתקנה. ואפי' נפגם במקום הרחב של השופר יש לתקנו. כה"ח אוֹת ס"ח.

פ. אבל אם מחמת הקשירה של החוט נשתנה קולו פסול דהו"ל שופר ודבר אחר. פר"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ה. יא. י"א דגם בנסדק לארכו נפסל רק אם נסדק ברובו ז, וגם בזה אם דבקו כשר אפי' בדבק אחר שאינו מינו. וי"א דוקא בדבק מעצמו ק שחממו באש עד שנפטר ודיבק הקצוות.

ה. יב. אם נסדק כולו אפי' מצד אחד ר, אפי' חיממו ודיבק קצותיו פסול.

עין משפט זז. או"ח סימן תקפו סעיף י

י. יד. דיבק שבירי שופרות ועשה מהם שופר פסול ש, אפי' אם בשבר שכנגד פיו ישנו שיעור שופר ת.

דף כז:

עין משפט א. או"ח סימן תקפו סעיף יג

יג. יז. היה ארוך וקיצר אותו אם נשאר בו שיעור תקיעה כשר א.

עין משפט ב. או"ח סימן תקפו סעיף יד

יד. יח. שייף אותו מבפנים או מבחוץ עד שעשאו דק מאוד כשר.

צ. אבל בלי נסדק רובו אלא מיעוטו אפי' לא נשאר בו שיעור תקיעה כשר, ב"י בשם הרא"ם, ואפי' לא דבקו. והגם שמר"ן השו"ע כתב כאן יש אומרים ויש אומרים וע"פ הכלל הלכה כיש בתרא, מ"מ הלכה כאן כ"א הראשון שהיא דעת הרא"ש, ומ"מ אם תקע בשופר שנסדק במיעוטו יחזור ויתקע בשופר כשר בלי ברכה. ברכי יוסף. וכה"ח אות ע"ו.

ק. אבל בדבק אחר הוה ליה שלא במינו ודינו בסעיף ז'.

ר. דאין שם שופר עליו.

ש. אפי' שבירי שופר שלמות בעיגולן ודיבקן ע"י עצמן. מ"ב אות נ"ז. והטעם דשופר אחד אמר רחמנא. ב"י, וט"ז ס"ק ט"ו.

ת. ודלא כהרב מנוח על הרמב"ם.

א. ולא משנה מאיזה צד קיצר אותו. ואפי' קיצרו מחמת איזה פיסול חוזר להכשירו. מ"ב אות ס"ד.

עין משפט ג.ד. אור"ח סימן תקפו סעיף טז

- מז. כ. צפהו זהב במקום הנחת הפה פסול^ב, ושלא במקום הנחת הפה כשר.
 מז. כא. צפהו זהב מבפנים פסול^ג, אבל מבחוץ כשר אם לא נשתנה קולו מכמות שהיה.
 מז. כב. יש מפרשים הנחת הפה היינו עובי השופר לצד פנימי שמניח פיו^ד, וצד החיצון מן העובי הזה עצמו נקרא שלא במקום הנחת הפה. וי"א דכל עביו במקום הקצר הוא מקום הנחת הפה.

עין משפט ה. אור"ח סימן תקפו סעיף כ

- כ. כו. נתן שופר לתוך שופר^ה אם הפנימי עודף על החיצון משני צדדיו ונתן הפנימי בפיו ותקע בו כשר. והוא שלא ישנה קולו^ו.
 הגה: ונראה אפי' אינו בולט מצד הרחב רק בשווה לפנימי כשר.

עין משפט ו. אור"ח סימן תקפו סעיף יב

- י. טז. הפך השופר ותקע בו לא יצא, בין שהפך אותו כדרך שהופכים החלוק שהחזיר הפנימי לבחוץ בין שהרחיב הקצר והקטין הרחב^ז.
 ב. דאין קטיגור שעשו ממנו העגל יעשה סניגור, ולפ"ז אין להניח זהב כלל בשופר גם במקום שמותר מדינא. א"ר אות כ"ו.
 ג. דקול זהב הוא שומע ולא קול שופר, כיון שנשתנה קולו.
 ד. כ"כ הב"י בשם הר"ן.
 ה. אם כיון לצאת בשניהם לא יצא דשופר אחד אמר רחמנא. ועיין בכה"ח אות קכ"ח.
 ו. דאם משתנה קולו מחמת החיצון נמצא שהקול בא משניהם וקול שופר אחד אמר רחמנא. ב"י בשם הרא"ש.
 ז. דבעינן דרך העברתו כמ"ש "והעברת שופר תרועה", גמ' ר"ה כ"ז ע"ב.

עין משפט ז. אר"ח סימן תקפו פעיף יא

יא. טו. הוסיף על השופר כל שהוא **ח** בין במינו בין שלא במינו פסול, אפי' היה בו מתחילה שיעור שופר.

עין משפט ז.ט. אר"ח סימן תקפו פעיף ז

ז. ח. שופר שניקב **ט** אם לא סתמו אפי' שנשתנה קולו כשר.

הגה: מ"מ אם יש שופר אחר אין לתקוע בו לכתחילה **י**.

ז. ט. אם סתם הנקב שלא במינו אע"פ שאינו מעכב התקיעה פסול, אפי' נשתייר בו רובו שלם.

ואם סתמו במינו, אם נשתייר בו רובו שלם ולא עיכבה הסתימה את התקיעה אלא חזר קולו כבתחילה כשר, ואם חסר אחת משלושת הדברים פסול. ובשעת הדחק יש להכשיר בסתמו במינו ונשתייר רובו אפי' לא חזר קולו כבתחילה. וכן יש להכשיר בסתמו שלא במינו אם נשתייר רובו שלם וחזר קולו כמו שהיה.

עין משפט י. אר"ח סימן תקפו פעיף ח

ח. י. נסדק לארכו פסול **כ**, וי"א אפי' בכל שהוא אא"כ הדקו טוב במשיחה

ח. בין לצד הקצר בין לצד הרחב. מ"ב אות נ"ט.

ט. מגמ' ר"ה כ"ז ע"ב ת"ר ניקב וסתמו בין במינו בין שלא במינו פסול ר' נתן אומר במינו כשר, וקיי"ל כר"נ, ודעת הרמב"ם דבעינן ג' תנאים דבקו במינו, אינו מעכב התקיעה וגם נשתייר רובו, וזו דעת מר"ן השו"ע בדעה ראשונה, אבל הרא"ש ס"ל דר"נ חוזר על נקב המעכב התקיעה ואפ"ה כשר במינו, ולא בעינן אלא תרתי דהיינו במינו ונשאר רובו ואפי' מעכב התקיעה, או בנשאר רובו ואינו מעכב ואז אפי' שלא במינו, וזה מה שסיים כאן בשו"ע שאם זו שעת הדחק יש לסמוך על הרא"ש. ט"ז ס"ק ו'.

י. דמ"מ קולו פגום. מ"א ס"ק ח'.

כ. אפי' סדק כל שהוא. לבוש. ודוקא שנסדק מעבר לעבר. מ"ב אות ל"ח. ואם היתה פגימה קטנה במקום הפה יש לתקנה. ואפי' נפגם במקום הרחב של השופר יש לתקנו. כה"ח אות ס"ח.

או בחוט ל.

הגה: ונשתייר שיעור התקיעה ממקום הקשירה ולצד הפה.

ח. יא. ו"א דגם בנסדק לארכו נפסל רק אם נסדק ברובו מ, וגם בזה אם דבקו כשר אפי' בדבק אחר שאינו מינו. וי"א דוקא בדבקו מעצמו נ שחממו באש עד שנפשר ודיבק הקצוות.

ח. יב. אם נסדק כולו אפי' מצד אחד ב, אפי' חיממו ודיבק קצותיו פסול.

עין משפט כ.ל. אר"ח סימן תקפו סעיף ט

ט. יג. נסדק לרחבו ע אם זה במיעוטו כשר פ אבל ברובו פסול ז, אלא א"כ נשאר מהסדק לצד הפה שיעור תקיעה שהם ד' אגודלים ק, ואז אפי' מעכב התקיעה כשר.

ויש מכשירים אפי' בנשתייר השיעור לא לצד פיו של התוקע.

ל. אבל אם מחמת הקשירה של החוט נשתנה קולו פסול דהו"ל שופר ודבר אחר. פר"ח.

מ. אבל בלי נסדק רובו אלא מיעוטו אפי' לא נשאר בו שיעור תקיעה כשר, ב"י בשם הרא"ם, ואפי' לא דבקו. והגם שמר"ן השו"ע כתב כאן יש אומרים ויש אומרים וע"פ הכלל הלכה כיש בתרא, מ"מ הלכה כאן כ"א הראשון שהיא דעת הרא"ש, ומ"מ אם תקע בשופר שנסדק במיעוטו יחזור ויתקע בשופר כשר בלי ברכה. ברכי יוסף. וכה"ח אות ע"ו.

נ. אבל בדבק אחר הוה ליה שלא במינו ודינו בסעיף ז'.

ס. דאין שם שופר עליו.

ע. פי' סביב הקיפו. ט"ז ס"ק י"ג.

פ. אפי' נשתנה קולו דכל הקולות כשרים. ואפי' לא נשתייר בו שיעור תקיעה, כ"כ הפר"ח.

צ. דהוי כנחתך לגמרי ואין שיעור בשופר. ט"ז ס"ק י"ד. וע"כ אם נשתייר שיעור תקיעה כשר. ועיין במ"ב אות נ"ב דלהמתירין בנסדק רובו לאורכו ודבקו ה"ה בנסדק לרוחבו ודבקו.

ק. כדי שיאחוז התוקע בד' אצבעות בינוניות ויראה לכאן ולכאן. ב"י.

עין משפט מ. או"ח סימן תקפו פ"ה ו

ז. כל הקולות כשרים בשופר בין דק או עב ^ו.

עין משפט נ. או"ח סימן תקפו פ"ה טו

ט. לא הוציא הזכרות שלו אלא ניקב בו כשר ^ש, אבל אם הוציא הזכרות ועשו בו נקב פסול ^ת.

עין משפט ס. או"ח סימן תקפו פ"ה א

א. התוקע בתוך הכור או בתוך המערה, אותם שעומדים בתוך הכור או בתוך המערה יצאו ידי חובה, אבל העומדים בחוץ אם קול שופר שמעו יצאו, ואם קול הברה שמעו לא יצאו ^א.

ר. ואפי' צרוד ויבש. מגמ' ר"ה כ"ז ע"ב.

ש. דמין במינו אינו חוצץ, ואפי' לכתחילה תוקעין בו. ב"י.

ת. שאותו העצם אין שם שופר עליו.

א. משנה ר"ה כ"ו, וגמ' שם. ואותם שעומדים בכור שיצאו אפי' הכניסו רק ראשם לכור בשעת התקיעה יצאו דקול שופר שמעו. מ"ב אות ג' מריטב"א. והעומד בתוך הכור וראשו מחוץ לכור כעומד מחוץ לכור, גמ' כ"ח ע"א, ומ"ב אות ד'. גם לצד שאם קול שופר שמעו שיצאו צ"ל ובלבד שיכוין להוציא אותם ידי חובה.